

25.

"...Hear the tolling of the bells—
Iron bells!"

(...Girdziu varpų skambėjimą—
geležinių varpų!...)

Edgar Allan Poe

VAKAR

Vakar skaitau Maironį. Ir ką aš va-
kar jame radau? Ką aš jame vakar gir-
dėjan? Girdėjan varpų skambėjimą—
geležinių varpų! Radau MELĘ... Meilę lie-
tuvai!

"Mums savo tėvynei graži visados."

"Mums savo tėvynei graži visados... kū-
tos mes neturime..."

"Kas tėvynę praras, antros nešmels
apgailėjęs"

SIANDIEN

Siandien skaitau Maironį. Ir ką aš sian-

dien jame randu? Ką aš jame siandien girdžiu?
Girdžiu ~~varpų~~ varpų skambėjimą— geležinių varpų!
Randu gyvenimą, ~~troškimą~~ troškimą gyventi, mei-
lę, jausmus... Gal siandien mane paudina jaus-
mai ir meilė! ^{uost} ~~Uost~~ vakar buvo meilė tėvynei...

"Nemiriantai ieško dvaria

"To, kas ~~kuria~~ dora, graži ir kilni..."

Ką aš siandien noriu rasti Maironyje?
Siandien noriu gyvenimo, meilės, jausmų.
Gyvenimas:

"Man liūdna buvo ir sunku
"keliant gyvenimo takus..."

Meilė:

~~Rodos žirdziai~~

"Daugel reikia dalykų, šioj žemėj mylėti,
"kad pažintum patin, kas mylėti vertiausia..."

Jausmai:

"Ar tau ~~dešimtas~~ davė jausmą?
"Ar supranti ir tu skausmą,
kuriš tai spandžia palytėjęs?"

Siandien ~~of~~ randu Maironyje to, ko noriu,
kas siandien mane paudina...

Tilskit

! kartoję
K

u

RYTOJ

ko aš rytoj iškošiu Naironiję? Ar girdėsim rytoj varpų skambėjimą - geležinių varpų? Ar išvis man rytoj reikės Naironio? Turbūt reikės, šifirų, reikės. Aš rytoj jame ramu to, ko iškošiu, to, ko norėsim ~~norėsim~~ jame rytoj surasti, kas man rytoj jaudins...

ko siekiu ir alkstu, vargiai težinau!

"Pariekt nepaniekiamas žaliž?"

Tik atliko vieno kaip mano bijau,

Tik norai užmigti negali."

o aš rytoj tikrai švaitysiu Naironiję...
~~to jame~~ būtinai girdėsim varpų skambėjimą - geležinių varpų! 4/4

Jolone, neisbaigta.
Taisyti, plokšti, perrašyti ir apipavidalinti.

Rašinys

87X.30.

Jautrumo žmogui tema
Biliūno apsakymuose

skaitant J. Biliūno apsakymus, man iškylo jautrumo žmogui tema. Mano manymu, geriausias pavyzdys - apsakymas "Klindžiau". Man labiausiai įsiminė pati pabaiga: "Tai buvo vienatintis mano gyvenime šūvis. Bet laimingas: aš jį lig žolei dar tebenešioju savo kūtinėje..." Berniukas nušovė katytę... Galį parodyti, kad oia nieko tokio - katę užmūšė, ne pirma ir ne paskutini. Bet berniukui nebuvo tas pats, jis dar ir dabar nešioja ^{ta šūvi} savo kūtinėje. Šūvis buvo laimingas. Ar laimingas? Be abejoj laimingas... Juk jis suprato, kas reikia užmūdyti įgyva